

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קפ"א ע"א

פרשת חקת

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"פ ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אַרְזֵי וְגו'. כְּדִין אֶתְחַלֵּשׁ חֵילָא דְלַהוֹן, וּבְכָל אֶתֶר דְּשָׂרָאן אֲתַבְּרוּ וְאֶתְחַלְשׁוּ וְעֲרִקִין מִנִּיהּ, דִּהְיֵי חֵילָא דְלַהוֹן אֲתַחֲזִי כְּגוֹנוֹא דָא לְגַבִּייהוּ, כְּדִין לֹא שָׂרָאן בְּבֵר נָשׁ, וְאֶתְדַּכִּי.

תרגום לעברית

סוד הכל, זה שכתוב למי נדה חטאת היא. משום שכל דינים התחתונים וכל אלו שבאים מצד הטמאה, כשיונקים מצד אחר ויושבים בדין, כמו שנאמר (ישעיה לד) מלאה דם הדשנה מחלב, אז כלם מתעוררים ומסתלקים ושורים בעולם. כיון שעושים מעשה זה שלמטה, וכל הדין הזה במקום זה של פרה זו, וזורקים עליה עץ ארז וגו', אז נחלש כחם, ובכל מקום ששורים נשברים ונחלשים ובורחים משם, שחרי כחם נראה כמו זה לגביהם, ואז לא שורים באדם, והוא נטהר.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא אֲתַקְרִי מִי נִדְהָ, מִיָּיָא לְדַכָּאָה. כִּד עֲלָמָא שְׂאֲרִי בְּדִינָא, וְסִטְרָא מְסַאבָּא אֲתַפְּשֵׁט בְּעֲלָמָא, הָכָא אֲתַכְלִילֵן כָּל זִינִין מְסַאבָּא, וְכָל זִינֵי דְכִיוּ, וּבְגִין כֶּה טוּמְאָה וְטִהָרָה, כְּלָלָא עֲלָאָה דְאֻרִּייתָא, וְאוּקְמוּהָ חֲבֵרִיָּיא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר, עֲבַדְתָּ דְלֹא יִימְרוּן חֲבֵרִיָּיא מְלָה אֲבַתְרָהּ.

ועל זה נקראים מי נדה, מים לטהר. כשהעולם שרוי בדין וצד הטמאה מתפשט בעולם, כאן נכללים כל מינים של טמאה וכל מיני טהרה, ומשום זה טמאה וטהרה כלל עליון בתורה, ובארזה החברים. אמר רבי שמעון, אלעזר, עשית שלא יאמרו החברים דבר אחריה.

טקסט הזוהר

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים קד) המשלח מעינים בנחלים וגו'. ישקו כל חיתו שדי וגו'. הני קראי דוד מלכא ברוחא קדישא אמרן, ואית לאסתכלא בהו. תא חזי, בשעתא דחכמתא עלאה בטש בגליפוי, אף על גב דהיא טמירא בכל סטרינ, פתח ואתנגיד מניה חד נהרא, מליא (נ' א' ומלייא לתרעין) בתרעין עלאין.

תרגום לעברית

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים קד) המשלח מעינים בנחלים וגו'. ישקו כל חיתו שדי וגו'. פסוקים אלו אמרם דוד המלך ברוח הקדש, ויש להסתכל בהם. בא וראה, בשעה שחכמה עליונה מכה בחקיקות, אף על גב שהיא נסתרת בכל הצדדים, נפתח ושופע ממנה נהר אחד מליא (וממלא לשערים) בשערים עליונים.

טקסט הזוהר

כמבועא ומקורא דמיא דמלי קוזפא רבא מניה, ומתמן אתמשכן מבועין דנחלין ונהרין בכל סטר, כך האי, בחד שביל דקיק דלא אתיידע, משיך ונגיד ההוא נהר דנגיד ונפיק, וממלי לההוא נחלא עמיקא, ומתמן אתמשכאן מבועין ונחלין, ואתמליין מניה. הדא הוא דכתיב, המשלח מעינים בנחלים וגו'. אלין נהרי עלאי קדישא דאפרסמונא דכזיא, וכלהו אתשקין כחד מההוא נביעא דנחלא עלאה קדישא דנפיק ונגיד.

כמבוע ומקור של מים שממלא כלי גדול ממנו, ומשם נמשכים מבועים של נחלים ונהרות בכל צד - כך זה, בשביל דקיק אחד שלא נודע, מושך ושופע אותו נהר ששופע ויוצא וממלא לאותו נחל עמק, ומשם נמשכים מבועים ונחלים ומתמלאים ממנו. זהו שכתוב המשלח מעינים בנחלים וגו'. אלה נהרות עליוני קדש של אפרסמון זה, וכלם משקים כאחד מאותה נביעת הנחל העליון הקדוש שיוצא ושופע.

טקסט הזוהר

לבתר, ישקו כל חיתו שדי, היינו דכתיב, (בראשית ב) ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. הני ד' ראשיו, אלין אינון חיתו שדי, כללא דכל אינון משרין, וכל אינון חיילין, דאחידן בהו שדי, אל תקרי שדי, אלא שדי. דהוא נטיל, ואשלים שמא מיסודא דעלמא.

תרגום לעברית

אחר כך, ישקו כל חיתו שדי, הינו שכתוב (בראשיתב) ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. ארבעה ראשים אלה הם חיתו שדי, כלל כל אותן מרכבות וכל אותם חיילות ששדי אחוזה בהם. אל תקרי שדי אלא שדי, שהוא נוטל ומשלים את השם מיסוד העולם.

טקסט הזוהר

ישברו פראים צמאם, אלין אינון דכתיב בהו, (יחזקאל א) והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח חיה באופנים, מאן חיה. אלא אלין חיתו שדי, ארבע אינון, וכל חד וחד לחד סטרא דעלמא. והוא אקרי חיה, ואופנים לקביל כל חד וחד. ולא אזלין אלא מרוח דההיא חיה דאזיל עליהו וכד אלין מתשקנין מההוא שקיו עלאה, כל שאר חיילין

אֲחֵרָנִין אֲשֶׁתְּקִינִי, וְאֶתְרוּן, וּמִשְׁתַּרְשֵׁן בְּשִׁרְשֵׁיהֶן, וְאֶתְאַחֵדן אֵלַי בְּאֵלַי, בְּדִרְגִין יְדִיעֶנּוּ.
הָדָא הוּא דְכָתִיב, עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן וְגו' . מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו וְגו' . אֵלַי
שָׁאֵר דִּרְגִין עֲלֵאִין.

תרגום לעברית

יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִים - אֵלֶּה אוֹתָם שְׁכָתוֹב בָּהֶם (יחזקאל א) וְהָאוֹפָנִים יִנָּשְׂאוּ לְעִמָּתָם
כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים. מִי הַחַיָּה? אֵלֶּה אֵלֶּה חֵיתוֹ שְׂדֵי, אֲרַבַּע הֵן, וְכָל אַחַת וְאַחַת לְצִד
אֶחָד שֶׁל הָעוֹלָם. וְאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא חַיָּה, וְאוֹפָנִים מוֹל כָּל אֶחָד וְאַחָד. וְלֹא הוֹלְכִים אֵלֶּה
מִרוּחַ אוֹתָהּ חַיָּה שֶׁהוֹלֶכֶת עֲלֵיהֶם, וְכֹאֲשֶׁר אֵלֶּה מְשֻׁקִּים מֵאוֹתָהּ הַשְּׂקָאָה עֲלִיוֹנָה, כָּל
שָׁאֵר הַחִילּוֹת הָאֲחֵרִים מְשֻׁקִּים וּמְרוּיִם וּמִשְׁתַּרְשֵׁים בְּשִׁרְשֵׁיהֶם, וְנִאֲחָזִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה
בְּדִרְגּוֹת יְדוּעוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן וְגו' . מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו
וְגו' - אֵלֶּה שָׁאֵר דִּרְגּוֹת עֲלִיוֹנוֹת.

טקסט הזהור

לְבַתֵּר כָּל דָּא, מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ, (ס'א לתתא וכל עלמין וכו') אֲרַעָא עֲלָא
קִדִּישָׁא. וְכֹד אֵיחִי מִתְּבָרְכָא, כָּל עֲלָמִין כְּלָהוּ חֲדָאן, וּמִתְּבָרְכָאן. דָּא בְּשַׁעְתָּא דְּבִרְכָּאן
מִשְׁתַּכְּחִי, מִשְׁקִיו דְּנִחָלָא (בראשית רכ"א ע"א) עֲמִיקָא דְּכָלָא.

תרגום לעברית

אַחֵר כָּל זֶה - מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ, (למטה, וכל העולמות וכו') אֲרֶץ עֲלִיוֹנָה
קִדּוּשָׁה. וְכֹשֶׁהִיא מִתְּבָרְכָת, כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה, וּמִתְּבָרְכִים. וְזֶה בְּשַׁעְתָּא שְׁנִמְצְאוֹת
בְּרָכוֹת מִהַשְּׂקָאָה הַנִּחַל הָעֵמֶק שֶׁל הַכֹּל.

ובשעתא דעלמא יתיב בדינא דברכאן לא משתכחי לנחתא בעלמא, כדין אסתאב מקדש (ס"א ובשעתא דברכאן לא משתכחי לנחתא בעלמא, כדין עלמא יתיב בדינא, ומסטר דשמאלא רוחא אתער ואתפשט בעלמא) וכמה חבילי טריקין משתכחי בעלמא, ושראן (בכמה אתרי) על בני נשא, ומסאב ההוא רוחא להו, כבר נש דגוע (ס"א כבר האי רוח) ורוח מסאבא שריא עליה. הכי נמי שריא, למען דיקרב בהדיה.

תרגום לעברית

ובשעה שהעולם יושב בדין, שברכות לא נמצאות לרדת בעולם, אז נטמא המקדש. (ובשעה שאין נמצאות ברכות לרדת למטה, אז העולם יושב בדין. ומצד שמאל מתעוררת רוח ומתפשטת בעולם) וכמה חבילות של מזיקים נמצאים בעולם ושוורים (בכמה מקומות) על בני אדם, ומטמאת אותם אותה הרוח, כמו בן אדם שגוע (כבר הרוח הזו) ורוח הטמאה שורה עליו. כך גם שורה, למי שיקרב אליו.

טקסט הזוהר

הדא הוא דכתיב, תסתיר פניך יפהלון וגו'. האי קרא מאי קא מיירי. אלא תסתיר פניך יפהלון, דהא לא אתשקיין לאשתכחא ברכאן לעלמין. תוסף רוחם יגועון, (נ"א לאתערא) ואתער רוחא אחרא מסטרא שמאלא, ורוח מסאבא שריא על בני נשא, על אינון דמיתין, ומאן דקאים בהדיהו, ועל שאר בני נשא, מאי אסוותא דלהון. הא דכתיב ואל עפרם ישובון. דא עפר שריפת החטאת, (ס"א דא עפר מקדשא דלעילא) בגין לאתדכאה ביה. והיינו רזא (קהלת ג) הכל היה מן העפר, ואפילו גלגל חמה.

תרגום לעברית

זהו שכתוב תסתיר פניך יפהלון וגו'. פסוק זה מהו אומר? אלא תסתיר פניך יפהלון, שהרי לא השקו להמצא ברכות לעולמות. תוסף רוחם יגועון, (לעורר) ומתעורר רוח אחר מצד שמאל, ורוח טמאה שורה על בני אדם, על אותם שמתו ומי שעומד עליהם

ועל שאר בני אדם, מה רפואתם? זה שכתוב ואל עפרם ישובו. זה עפר שרפת החטאת (זה עפר המקדש שלמעלה) בשביל לטהר בו, והינו סוד (קהלת ג) הכל היה מן העפר, ואפלו גלגל חמה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קפ"א ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

לבתר דמהדרן להאי עפר, בגין לאתדכאה ביה, מתעבר רוחא מסאבא, ואתער רוחא אחרא קדישא, ושאר בלמא. הדא הוא דכתיב, תשלח רוחך יבראון, יבראון, ויתסון באסוותא עלאה, דרוחא אחרא. ותחדש פני אדמה, דהא אתדכיא, (אתתא לבעלה) וחדותי דסיגרא אשתכח, ועלמין כלהו מתברכאן. זכאה חולקיהון דישראל, דקודשא בריה הוא יהיב לון עיטא, דכלא אסוותא, בגין דיזכון לחיי עלמא דאתי, וישתכחו דכין בהאי עלמא, קדישין לעלמא דאתי, עליהו כתיב (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם.

תרגום לעברית

לאחר שחוזרים לעפר זה בשביל לטהר בו, נעברת רוח הטמאה, ומתעוררת רוח אחרת קדושה ושורה בעולם. זהו שכתוב תשלח רוחך יבראון, יבראון וירפאו ברפואה עליונה של רוח אחרת. ותחדש פני אדמה, שהרי נטהרה (אשה לבעלה), וחדוש הלבנה נמצא, וכל העולמות מתברכים. אשרי חלק ישראל שהקדוש ברוך הוא נתן להם עצה שכלה רפואה כדי שיזכו לחיי העולם הבא, וימצאו טהורים בעולם הזה, קדושים לעולם הבא, עליהם כתוב (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צין וגו'. רבי יהודה אמר, למה פרשת פרה סמוכה

למיתת מרזם, הרי פרשוה. אלא כיון (כמו) שנעשה הדין בפרה זו לטהר הטמאים, נעשה דין במרזם לטהר העולם, והסתלקה מהעולם. כיון שהסתלקה מרזם, הסתלקה אותה באר שהיתה הולכת עם ישראל במדבר, והסתלקה הבאר בכל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.